

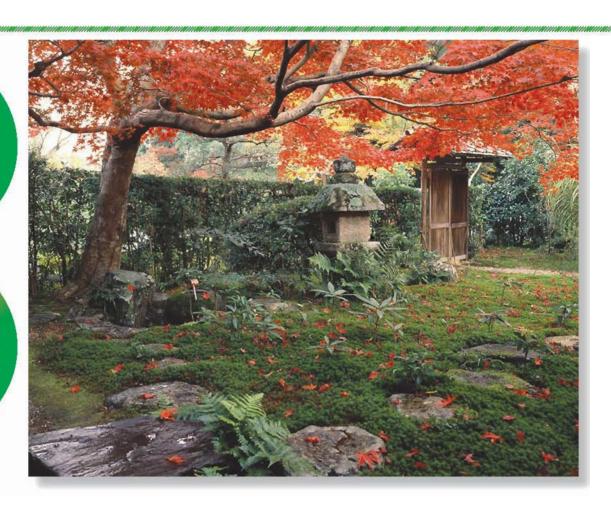
ญี่ปุ่นสาร | Newsletter from The Japan Foundation, Bangkok | July - Septembar 2007

no. 55

coverstory

สวนญี่ปุ่น

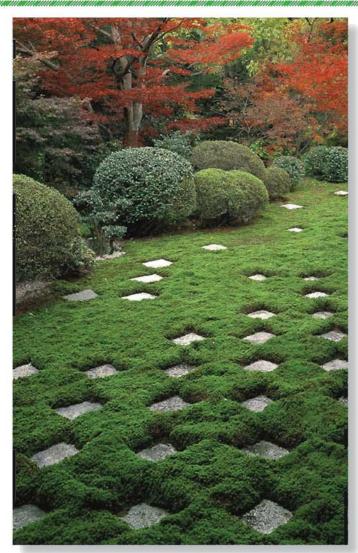
หากจะพูดถึงวัฒนธรรมญี่ปุ่น
ที่โดดเด่น มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว
และเป็นที่รู้จักไปทั่วโลก
นอกจากพิธีชงชา การจัดดอกไม้
แบบญี่ปุ่น หรือพุทธศาสนา
นิกายเซนแล้ว การจัดสวนแบบ
ญี่ปุ่นคงเป็นอีกหนึ่งเอกลักษณ์
ที่ทำให้ภาพของความเป็นญี่ปุ่น
กระจ่างขึ้น ในความคิดของคน
ทั่วไป

การจัดสวนแบบญี่ปุ่นได้รับการยอมรับว่าเป็นศิลปะแขนงหนึ่ง เสน่ห์ของ สวนญี่ปุ่นคือการรักษาขนบอย่างเหนียวแน่น แต่ก็ยังมีพื้นที่สำหรับรูปแบบ ที่หลากหลาย และความหลากหลายนี้เอง ที่บ่งบอกถึงสภาพแวดล้อม ตามธรรมชาติที่สวนนั้นตั้งอยู่ ไม่ว่าสวนนั้นจะเป็นการจำลองทัศนียภาพ ของธรรมชาติตามจริงหรือจะเป็นการนำเสนอรูปแบบอย่างนามธรรม สวนญี่ปุ่น จะมีองค์ประกอบคือ หิน น้ำ และ ต้นไม้ อยู่เสมอ

สวนญี่ปุ่นในยุคสมัยต่างๆ

บัจจุบัน ที่พักอาศัยในญี่ปุ่นส่วนใหญ่มีขนาด จำกัด ด้วยความจำกัดของพื้นที่และราคา อสังหาริมทรัพย์ที่สูงติดอันดับโลก หากแต่ ในพื้นที่จำกัดเหล่านี้ เรายังได้เห็นสวนเล็ก ๆ ที่แสดงถึงเอกลักษณ์แบบญี่ปุ่น แทรกอยู่ใน มุมต่าง ๆ ของบ้านหรือห้องชุดแบบญี่ปุ่นอยู่ เสมอ ไม่ว่าจะเป็นการจัดสวนบนดาดฟ้าของ ห้องชุด หรือสวนหินเล็ก ๆ บริเวณหน้าบ้าน หรือข้างบ้าน อาจกล่าวได้ว่าสวนญี่ปุ่น เหล่านี้เป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่ตกทอด มานับพันปีของประเทศญี่ปุ่น

จุดเริ่มต้นของสวนญี่ปุ่นอาจด้องสืบย้อนไป ถึงสมัยที่มีการรับวัฒนธรรมและพุทธศาสนา จากประเทศจีนและเกาหลี ในสมัยอาสุกะ
ราวคริสตศักราชที่ 552 - 645 การไปเยือน
จีนในช่วงตันศตวรรษที่ 6 โดย อิโนะ ในะ
อิโมโกะ ในฐานะทูตจากญี่ปุ่นอาจถือได้ว่า
เป็นจุดเริ่มดันของการสร้างอัดลักษณ์ของ
สวนแบบญี่ปุ่นโดยได้รับอิทธิพลจากพุทธ
ศาสนา แนวคิดจากพุทธศาสนาที่มีต่อ
การจัดสวนอาทิเช่น การสร้างเพื่อสมมุติ
ให้เป็นแดนพิสุทธิ์ของพระอมิตาบพุทธ และ
การสร้างเพื่อเป็นสถานที่ทำสมาธิภาวนา
นอกจากนี้ คติความเชื่อจากจีนในเรื่องภูเขา
ศักดิ์สิทธิ์ เพ็งไหล หรือโฮโร ในภาษาญี่ปุ่น
ซึ่งเป็นที่อาศัยของเหล่าเชียน ก็ทำให้เกิด
ความนิยมในการสร้างสวนล้อมรอบสระ
หรือเกาะกลางน้ำ

ต่อมาผู้ที่มีบทบาทในการรังสรรค์สวนญี่ปุ่นเริ่มขยับขยายไปสู่ชนขั้นสูง
และขุนนางมากขึ้น ในสมัยมารา (ค.ศ. 710 – 794) และสมัยเฮอัน (ค.ศ.
794 - 1185) สถาปัตยกรรมของขนขั้นสูงพัฒนามาเป็นแบบ ชินเดน โดย
จะมีโถงกลางเชื่อมต่อกันด้วยทางเดินยาวระหว่างปะรำและอาคารอื่น ๆ
ในสถาปัตยกรรมแบบนี้ สวนที่มีสระน้ำได้รับความนิยมสูงสุด เป็นยุคที่
"งานเลี้ยงริมธาร" (เคียวคุซุย โนะ เอ็น) เป็นที่นิยมในหมู่ชนขั้นสูง แขก
ที่มาร่วมงานจะต้องแต่งบทกวี ก่อนที่จอกเหล้าจะลอยมาตามลำน้ำ
จนถึงหน้าตน

ในยุคคามาคุระ (ค.ศ. 1185 – 1333) เป็นช่วงเวลาที่ชนชั้นทหารหรือ ชามูไรมีอำนาจมากขึ้น สถาบัตยกรรมเปลี่ยนมาเป็นแบบ โซอิน ที่เรียบ ง่ายและสมถะมากขึ้น มีความนิยมในสวนและสระน้ำที่เล็กลงพอสำหรับ เดินเล่นเท่านั้น เมื่อพุทธศาสนานิกายเซนแพร่ชยายไปในกลุ่มนักรบมาก ขึ้น สวนจึงกลายมาเป็นสถานที่เพื่อสำรวมจิตวิญญาณ สวนแบบเชน ที่หลวงพ่อ มุโซ โซเซกิ (ค.ศ. 1275 – 1351) ออกแบบก็แพร่หลายไป ทั่วประเทศ

ทว่า สงครามกลางเมืองที่กินเวลากว่าสืบปีในช่วงกลางของ*ยุคมุโรมาจิ* (ค.ศ. 1333 - 1568) ก็ทำให้สวนสวย ๆ หลายแห่งซึ่งสร้างสรรค์โดยเหล่า ขุนพลต้องถูกทำลายไป และอาจไม่น่าแปลกใจที่ส่วนแบบแห้งแล้ง ของวัดเรียวอันจิ ที่เลื่องชื่อด้านการจัดวางหิน ได้ถือกำเนิดขึ้นในช่วง เวลาดับไปมั่บคงนั้น

66

การจัดสวนแบบญี่ปุ่นได้รับการยอมรับว่าเป็น
ศิลปะแขนงหนึ่ง เสน่ห์ของสวนญี่ปุ่นคือการรักษา
ขนบอย่างเหนียวแน่น แต่ก็ยังมีพื้นที่สำหรับรูป
แบบที่หลากหลาย

อย่างไรก็ดี ในยุคแห่งความมั่งคั่งทางวัฒนธรรมระหว่างปี ค.ศ. 1568 – 1603 หรือยุคมูโรมาจิ ความขึ้นขมในคิดปะการจัดสวนแบบญี่ปุ่นฟูเพื่องขึ้นเช่นกัน และทิ้งร่องรอยไว้ในสวนต่าง ๆ ที่มีตัวอย่างมากมายในการจัดหินก้อนใหญ่ในสวนยคนั้น

ในยุคเอโดะ (ค.ศ. 1603 – 1868) อันสงบสุข สวนญี่ปุ่นรุ่งเรื่องถึงชีดสุด ไม่ว่าจะเป็นสวนกว้างที่งดงามของคฤหาสน์ สวนหินที่ได้รับการตกแต่ง อย่างประณีตของวัด หรือสวนที่มีการจัดวางหินเป็นก้อนสำหรับห้อง ชงชา ทุกอย่างได้รับการคำนวณอย่างรอบคอบและประดิตประดอย เพื่อให้ดูสมถะ

สวนญี่ปั่นอาจแบ่งประเภทอย่างกว้าง ๆ ได้เป็น 3 ประเภท

ประเภทแรกคือ สวนภูเขา (Tsukiyama

Gardens / Hill Gardens)

เป็นสวนซึ่งจำลองฉากทิวทัศน์ตามธรรมชาติ สวนนี้จะประกอบไปด้วยสระน้ำ ลำธาร ภูเขา ก้อนหิน ตันไม้ ดอกไม้ สะพาน และทางเดิน พื้นที่ของสวนภูเขานี้สามารถมีได้ทั้งขนาดเล็ก และใหญ่ หากเป็นสวนขนาดเล็ก ก็มักจำกัด การชมจากเพียงด้านเดียว เช่นจากเฉลียง ของวัด หรือถ้าเป็นส่วนขนาดใหญ่ก็สามารถ ชื่นชมได้ด้วยการเดินตามทางเดินรอบสวน

ประเภทที่ 2 คือ สวนแบบแห้ง (Karesensui Gardens / Dry Gardens)

เป็นการจำลองธรรมชาติในรูปแบบที่มีความ เป็นนามธรรมมากกว่า โดยใช้ก้อนหิน ก้อน กรวด ทราย บางครั้งก็มีการใช้หญ้ามอสด้วย เพื่อแสดงถึงภูเขา เกาะแก่ง เรือ ทะเล และ แม่น้ำ สวนประเภทนี้ได้รับอิทธิพลมากจาก พุทธศาสนานิกายเซนและใช้เพื่อการทำสมาชิ ภาวนา

ประเภทที่ 3 คือ สวนประกอบพิธีขงชา

(Cheniwa Gardens / Tea Gardens)
เป็นส่วนที่สร้างขึ้นเพื่อพิธีขงชา ในส่วนจะมี
เรือนสำหรับประกอบพิธีขงชา การออกแบบ
จะเรียบง่ายตามแนวคิดของพิธีขงชา ส่วน
ประเภทนี้มักจะมีการวางหินเป็นก้อนเพื่อเป็น
ทางเดินไปยังเรือนประกอบพิธีขงชา และมี
ชุ้มตะเกียงหิน อ่างน้ำหิน เพื่อให้แชกที่มาได้
ชำระล้างตนเองก่อนที่จะเข้าร่วมในพิธีขงชา

สวนสวยในเกียวโต

หากอยากขึ้นขมความงดงามและสุนทรียะของสวนแบบญี่ปุ่น เกียวโตคงเป็นจุดหมายหนึ่งที่ไม่น่า พลาด ด้วยความเป็นเมืองหลวงเก่ามายาวนาน มีวัดเก่าแก่มากมาย สวนสวยที่มีชื่อเสียงหลายแห่ง จึงรวมอยู่ที่นี่

วัดเรียวอัน-จี สร้างในสมัยมุโรมาจิ เป็นสวนแบบแห้ง หรือ คาเชนชุย สวนแบบแห้งที่มีชื่อเสียงในวัดเรียวอัน-จิแห่งนี้ เปรียบได้กับตัวแทนของสวนแบบแห้งของญี่ปุ่น ที่นี่ หินสิบห้าก้อนถูกจัดวางบนพื้นทรายสีขาวอย่างวิจิตรบรรจง ชวนให้นึกถึงท้องทะเล และมีฉากหลัง ซึ่งเป็นกำแพงดิน สวนแบบแห้งแห่งนี้ได้รับการกล่าวขวัญไปทั่วโลก และได้รับการจดทะเบียนเป็น มรดกโลกทางวัฒนธรรมโดยยูเนสโกเมื่อเดือนธันวาคมปี 1994

*วัดเรนเ*ง-ุจิ สร้างในสมัยเอโดะ เป็นสวนสำหรับชมสระ

สวนแห่งนี้มีเกาะซึ่งมีรูปร่างเป็นมงคลอยู่สองเกาะ คือเกาะรูปนกกระเรียนและเกาะรูปเต่า นอกจาก องค์ประกอบที่สมบูรณ์แบบแล้ว ในฤดูใบไม้ร่วง เมื่อใบเมเปิ้ลสีแดงสะท้อนภาพออกมาจากผืนน้ำที่ เรียบใสราวกระจก ทิวทัศน์ของสวนแห่งนี้จึงสวยงามจับตานัก

ระหว่างวันที่ 4 มิถุนายน – 28 กรกฎาคม พ.ศ. 2550 เจแปนฟาวเดชั่น กรุงเทพฯ ได้จัดนิทรรศการภาพถ่าย "สวนญี่ปุ่น – สวน สี่ฤดูของเกี่ยวใต" โดยช่างภาพคือคุณมิสุโนะ คัทซีฮิโกะ ผู้เชี่ยวชาญการถ่ายภาพทิวทัศน์ของเมืองเกี่ยวใตตั้งแต่ปี 1969 นิทรรศการ ครั้งนี้จัดแสดงภาพถ่ายของสวนญี่ปุ่นในเมืองเกี่ยวโต โดยแบ่งตามฤดูกาล คือฤดูหนาว ฤดูใบไม้ผลิ ฤดูร้อน และฤดูใบไม้ร่วง แต่ละ ฤดูกาลก็ทำให้เกิดภาพของสวนญี่ปุ่นที่งดงามแดกต่างกันออกไป

~~"สิขดิทธิ์ทุกภาพใดส มิสุในะ ดัทชิฮิโกะ~~

ร้อมูลจาก

- เอกสามงานมีพรรศการภาคถ่าย "สรนญี่ปุ่น สรนสี่ฤดูของเกี่ยวโด" โดย มิสู่ในะ ดังที่ฮีโกะ
- http://www.gardenvisit.com
- http://www.japan-guide.com/s/e2099.html
- Conder, Josish, Landscape Gardenino in Japan, Kodansha International Ltd. 2002
- Freeman, Michael. Space: Japanese Design Solutions for Compact Living. Universe Publishing. 2004

coverstory

Japanese Gardens

Apart from the tea ceremony, Ikebana (flower arrangement) or Zen Buddhism, Japanese gardens are a part of Japanese culture which shares the image of Japanese identity in people's minds. This branch of Japanese culture can be referred to as unique, remarkable and internationally well-known.

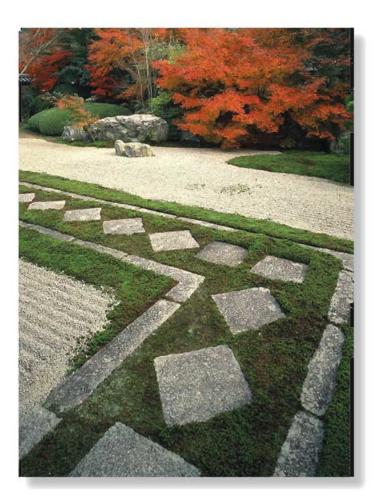
Japanese gardens have been, for a long time, accepted as a form of art. The charm of Japanese gardens is their coexistence between the consistent stylistic tradition and the diversity in form. This consistency in diversity can be said to reflect the natural scenery on which they are modeled, whether realistically or abstractly. However, three basic elements, which are rocks, water, and plants, are always utilized.

Japanese gardens in each period

Nowadays, accommodation in Japan is quite limited in space with the land's price that is at the top of the chart. However, in this situation we still can witness small Japanese gardens squeezed into the corner of a house, a front yard, or a rooftop of an apartment. These gardens can be regarded

as a cultural legacy from a thousand year period.

The garden traditions of China and the Korean peninsula entered Japan along with the influx of continental culture accompanying the introduction of Buddhism during the Asuka period (552 - 645). A visit to China by Ono-no-Imoko is regarded as the starting point for the development of the Japanese gardens with a Buddhist approach to their design. Influences from Buddhist principles on Japanese gardens are such as the creation of garden as the Pure Land of the Buddha Amida, viewing the garden as a place for meditation and the road to spiritual awakening. Moreover, ancient Chin and Han dynasty legends about the sacred mountain of Penglai (Horai in Japanese), where the

immortals were said to dwell, inspired the development of the pleasure boat style of garden centering around a lake or pond.

Later on, besides monks, nobles played more roles in Japanese gardens. In the Nara period (710-794) and the Heian period (794-1185), the architecture of the elite developed into the shinden style, consisting of a central hall connected by corridors to various pavilions and other structures. In these settings, the pleasure boat style of pond garden reached its height. This was the era when so-called "meendering stream banquets" (kyokusui no en) became fashionable among the aristocracy, at which guests were invited to compose verses before a cup of wine set adrift upstream floated down to them.

In the subsequent Kamakura period (1185-1333) as the warrior class became ascendant, the mainstream of erchitecture shifted to the more moderate scale of the shoin style of dwelling. The preferred style of pond garden switched to one more intimate in size and intended for strolling. Also, as the Zen sect of Buddhism spread rapidly through the warrior stratum, gardens went from scenes of leisurely amusement to places of spiritual contemplation, the Zen garden, perfected by the

The charm of Japanese gardens is their coexistence between the consistent stylistic tradition and the diversity in form.

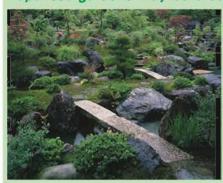
priest Muso Soseki (1275-1351), was soon found throughout the country.

During the Muromachi age (1333-1568) for ten years in the middle of this period, however, civil war raged through the city, and many of the fine gardens created there by powerful warlords were destroyed. It was no coincidence, perhaps, that some of the great dry landscape gardens such as those at Ryoan-ji Temple, noted for the striking tension of their rock arrangements, were designed in the wake of that turbulent time.

The opulent culture of the Momoyama age (1568-1603) that followed also left its merk on gardens, and many examples of bold stone arrangements were created in gardens of that time.

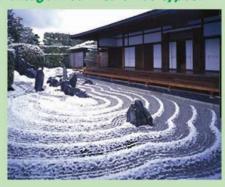
Japanese gardens reached their zenith during the peaceful centuries of the Edo period (1603-1868) in the gracious and expansive gardens of princely estates, the highly refined dry landscape gardens of temples, and the stepping stone gardens of the techouses, with their carefully calculated and imaginatively contrived rusticity.

Japanese gardens may be broadly categorized into three types.

First, Tsukiyama Gardens or Hill Gardens

These types of gardens reproduce natural scenery and are comprised of ponds, streams, hill, stones, trees, flowers, bridges and peths. Tsukiyama gardens vary in size. While small gardens are usually enjoyed from a single viewpoint, such as the veranda of a temple, many larger gardens are best experienced by following a circular scrolling path.

Second, Karesansui Gardens or Dry Gardens

Karesansui gardens reproduce natural landscapes in a more abstract way by using stones, gravel, sand and sometimes a few patches of moss for representing mountains, islands, boats, seas and rivers. Karesansui gardens are strongly influenced by Zen Buddhism and are used for meditation.

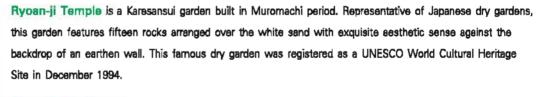
Third, Chaniwa Gardens or Tea Gardens

Chaniwa gardens are built for the tea ceremony. They contain a tea house and are designed in eesthetic simplicity eccording to the concepts of the tea ceremony. Chaniwa gardens typically feature stepping stones that leed towards the tea house, stone lanterns and a stone basin, where guests purify themselves before participating in the ceremony.

Gardens in Kyoto

To admire the beauty and aesthetics of Japanese gardens, Kyoto is the destination one can not miss. As the former and long-time capital, many splendid gardens are situated here in Kyoto.

Renge-ji Temple is a pond viewing garden built in Edo period. This garden features two auspiciously shaped islands – a crane and a tortoise. Besides a magnificent structure, in autumn burnished maple leaves that are reflected on the mirrored surface of the pond create a fascinating scene.

"Japanese Garden" Photo Exhibition

During 4 June — 28 July 2007, the Japan Foundation Bangkok has organized the photo exhibition "Japanese Gardens — Four Seasons of Gardens in Kyoto" by Mr. Mizuno Katsuhiko, a photographer who has specialized in photographing the scenery of Kyoto since 1969.

The photos in this exhibition capture the scenes from Japanese gardens in Kyoto, grouped in seasons: winter, spring, summer and autumn; each season differently colors the pictures, however giving all of them fascinating scenes.

*All pictures copyright by Mizuno Katsuhiko Sources

- Information from the photo exhibition "Japanese Gardens" by Mizuno Katsuhlico
- http://www.gardenvisit.com
- http://www.japen-guide.com/e/e2089.html
- Conder, Josiah. Lendscape Gerdening in Japan. Kodansha International Ltd. 2002.
- Freeman, Michael. Space: Japanese Design Solutions for Compact Living. Universe Publishing. 2004

ช่วงระหว่างวันที่ 16 ถึง 23 เมษายน พ.ศ. 2550 ที่ผ่านมา เจแปนฟาวน์เดชัน กรุงเทพฯ ได้เข้าไปมีส่วนร่วมเป็นพันธมิตร กับสมาคมฝรั่งเศส กรุงเทพฯ ในการจัดกิจกรรมภาคปฏิบัติการ ออกแบบเสื้อผ้า รวมถึงการจัดแสดงแฟชั่นโชว์ในคอดเลดชั่น Cross Culture ที่โรงแรมฮิลตัน มิลเลนเนียม เมื่อวันที่ 24 เมษายน พ.ศ. 2550

กิจกรรมครั้งนี้ นักออกแบบเสื้อผ้าชาวญี่ปุ่น รวมถึงนักออกแบบ เสื้อผ้าจากฝรั่งเศส มาดากัสการ์ และไทย รวมเป็น 4 คน ได้ร่วมกัน สร้างสรรค์การออกแบบเสื้อผ้า โดยการแลกเปลี่ยนและผสมผสานศิลป วัฒนธรรมอันแดกต่างเข้าด้วยกัน

สืบเนื่องจากกิจกรรมครั้งนี้ ญี่ปุ่นสารได้มีโอกาสสัมภาษณ์ คุณ ทาเคโนริ คิโมโต นักออกแบบเสื้อผ้าชาวญี่ปุ่น ถึงความประทับใจในการ มาร่วมกิจกรรมครั้งนี้ ความคิดเห็นต่อวงการแฟชั่น และการแต่งตัวของ คนไทย

เส้นทางการเป็นนักจอกแบบเสื้อผ้า

จบจากวิทยาลัยอาชีพ โตเกี่ยวบุงชะ ซึ่งเป็นโรงเรียนสอนเกี่ยวกับ แฟชั่นดีไซน์ เริ่มต้นการทำงานด้วยการเป็นช่างทำแพทเทิร์นเสื้อผ้าผู้ชาย และได้มาร่วมงานเป็นนักออกแบบเสื้อผ้าให้กับเสื้อผ้ายี่ห้อ Meirose Co., Ltd. ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2543

แนวทางการออกแบบของคณคีใมโต

เรียบง่ายแต่คลาสสิค มีความละเอียด พิถีพิถัน เป็นเสื้อผ้าที่ใส่ได้ นาน ใส่แล้วรู้สึกไม่เบื่อ

รู้สึกอย่างไรกับกิจกรรม Cross Cultures Fashion Dialogue ใน ครั้งนี้?

ไม่เคยรู้จักสมาคมฝรั่งเศสมาก่อน แต่มาถึงแล้วก็รู้สึกสนุกสนาน อาจมีทั้งจุดที่วุ่นวายบ้าง แต่ก็ได้รับการสนับสนุนจากสมาคมฝรั่งเศส และจากเจแปนฟาวน์เดชั่นที่จัดหาล่ามให้ ทำให้รู้สึกว่าการทำกิจกรรม ภาคปฏิบัติไม่ได้ยากขนาดนั้น และเป็นช่วงเวลาที่สนุกสนานมาก

ความประทับใจในเมืองไทย

เพิ่งมากรุงเทพฯ ครั้งนี้เป็นครั้งแรก แต่เคยไปที่ภูเก็ตค่อนข้างบ่อย สิ่งที่ประทับใจคงจะเป็นความลงตัวระหว่างความทันสมัยกับความเก่า ตามแบบไทย ๆ เช่น ที่โรงแรมฮิลตันนี้ ก็เป็นโรงแรมที่ทันสมัย แต่ข้าง ๆ โรงแรมก็ยังมีตลาดแบบไทย ๆ รู้สึกว่าตรงนี้น่าประทับใจมาก ความคิดเห็นต่อวงการแฟชั่นญี่ปุ่น/ อยากเปลี่ยนแปลงอะไรไหม

แฟชั่นที่ญี่ปุ่นเปลี่ยนเร็วมาก บางครั้งแค่ข้ามคืนก็เปลี่ยนแล้ว เพราะ สมัยนี้มีอินเตอร์เน็ต พอได้ดูใชว์คอลเลคชั่นของฝรั่งเศส อิดาลี ก็จะเริ่ม เปลี่ยนแล้ว แฟชั่นส่วนใหญ่อยู่ได้ประมาณสองถึงสามอาทิตย์ก็จะเปลี่ยน ที่นานหน่อยก็สองเดือน ทำให้รู้สึกว่าเหนื่อย เพราะตนทำงานในบริษัท ซึ่งจะต้องเปลี่ยนตามความต้องการของผู้ชื้อ จริง ๆ แล้วอยากให้สิ่งที่ ตนเองทำอยู่ในตลาดนาน ๆ กว่านี้ แต่ก็เป็นไปได้ยาก

ยังไม่คิดอยากเปลี่ยนแปลงอะไรในตอนนี้ เพราะยังไม่สามารถมี เสื้อผ้าที่เป็นชื่อของตนเองได้ แต่ถ้าอยากให้เป็นแบบไหน คงอยากให้ เสื้อผ้าวงการแฟชั่นญี่ปุ่นขยายไปทั่วโลกมากกว่านี้ เคยคิดอยากเปลี่ยนไปทำงานอื่นไหม

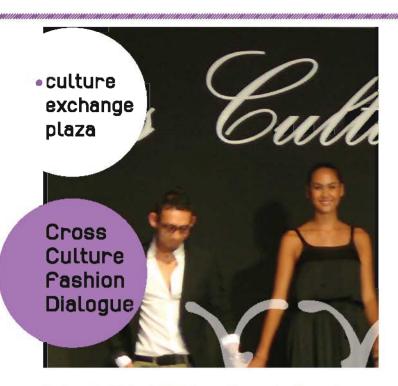
เคยคิดเหมือนกัน เพราะโดยส่วนตัวเป็นคนซอบรับประทาน เลยคิด อยากทำเกี่ยวกับร้านอาหาร ถ้าเปลี่ยนก็คงจะเปลี่ยนไปทำเกี่ยวกับ อาหาร เมื่อก่อนเคยคิดว่าถ้าแก่แล้วอยากมีร้านอาหารเป็นของตนเอง แต่ ในเวลานี้คงยังก่อน เพราะยังชอบทำงานในวงการแฟชั่นอยู่ แต่บางทีที่ รู้สึกเหนื่อย ๆ ก็เคยอยากจะเลิกจากงานตรงนี้เหมือนกัน ถ้าเลือกได้ อยากทำงานเป็นนักออกแบบเสื้อผ้าที่ไหน

ถ้าทำเสื้อผ้าเพื่อขาย คงจะเป็นที่นิวยอร์ก เพราะเป็นเมืองที่มีคน อยู่เยอะ สาว ๆ หรือผู้หญิงทำงานก็จะอยากได้ชุดแบบนี้ไส่เวลาทำงาน ถ้าเป็นเสื้อผ้าตัดเย็บเรียบ ๆ ก็ขายได้ แล้วแต่มุมมองของนักออกแบบ แต่ละคน

แต่ถ้าเป็นแฟชั่น เป็นงานที่ใช้ความคิดของตัวเอง คงอยากจะอยู่ที่ ปารีส ซึ่งเคยไปมาบ้าง เพราะที่ปารีสเป็นต้นกำเนิดของแฟชั่น อย่างของ ที่ปกติแล้วเราขายตามตลาดไม่ได้ แต่ถ้าไปที่ปารีสก็จะยังมีคนสนใจ อยากจะมีคอลเลคชั่นเล็ก ๆ ของตนเอง ไม่ได้คิดว่าจะขายให้ได้มากมาย จะไร แต่ถ้ามีคนมาชื้อเสื้อผ้าของเราก็จะรู้สึกดี

ความคิดเห็นต่อการแต่งตัวของคนไทย

มาคราวนี้ไม่ค่อยได้มีโอกาสออกไปข้างนอก เลยไม่ค่อยรู้ว่าแฟชั่น ที่เมืองไทยเป็นอย่างไร แต่เมื่อวานได้มีโอกาสคุยกับนักข่าว เลยพอจะรู้ว่า คนไทยขอบใส่เสื้อผ้าที่มีลูกไม้ มีระบายเยอะ ๆ เลยคิดว่าน่าจะเป็นความขอบของคนไทย

During 16 - 23 April 2007, Japan Foundation Bangkok, as a partner of Alliance Francaise Bangkok, participated in the intercultural fashion event Cross Cultures which included the closing fashion show at the Millennium Hilton Bangkok on 24 April 2007.

In this event Japanese designer along with French, Madagascar and Thai designers engaged in the workshop cum fashion show aimed to establish a cross culture dialogue in the field of fashion design.

After the event, Japan Letter had an opportunity to interview Mr. Takenori Kimoto, Japanese designer, about his impression on this project, the fashion business and how Thai people dress.

Becoming a designer

Graduated from Tokyo Bunka, a vocational school which provided courses on fashion design. Mr. Kimoto started his career as a pattern maker for men's clothes. Since the year 2000, he has been a fashion designer for the famous Japanese brand Melrose Co., Ltd.

Simple yet classic, fine and exquisite, they are the clothes that wearers will not get bored to choose them to wear again and again. About participating in this event, Cross Cultures?

I had not known Alliance Francaise before, however, after the workshop begun, I got to know this organization. There may have been some chaotic moments but with the support from Alliance Française and Japan Foundation which provided me an interpreter. I felt that the workshop was not that hard and it was such an enjoyable time.

Impression of Thailand

This is the first time for me to visit Bangkok, but I have been to

Phuket several times. My impression may be focused on the harmony between the modern elements and the classic ones. For example, the Hilton hotel is a modern hotel but there is still a traditional Thai market beside the hotel. This is very impressive for me. His viewpoints on the Japanese fashion scene/ Wish to make any changes?

Fashion in Japan changes very guickly, it can change day by day. Nowadays we have internet, so when people see shows from France or Italy, fashion in Japan will start to change again. Mostly, the life cycle of trend is around two weeks, two to three months is the longest. This condition makes me feel tired as I work in a company which has to adapt to the demand of the customers. In my mind, I wish my designs could stay on the market for a longer period of time. However, that may be quite difficult.

I do not wish to change anything now as I still don't have my own brand, but if I do, I may wish Japanese fashion design to be more acknowledged worldwide.

If not a designer?

I enjoy eating, so I used to think about running a restaurant. If I changed my career, I would do the restaurant business. Nevertheless, presently I am still happy working in the fashion field. However, when I am tired, I want to guit this work. If possible, in which city would you choose to work as a designer?

If I made clothes aimed for sale, that would be New York, because New York has a big population. Girls or working women would like to wear these clothes to work. There is a demand for simple cut clothes; it depends on the viewpoint of each designer.

If it is about the clothes with my own originality, I wish to work in Paris, where I have a chance to visit sometimes. It is because Paris is the source of fashion. If we have some items that may not outsell in the wide market, they still receive some attention in Paris. I wish to have my own collection, I've never thought about making a huge sale. I just feel happy when people like my clothes and buy them. Viewing the way Thai people dress

This time I don't have much time and opportunity to go out, so I don't know much about Thai fashion. Yesterday I had a chance to talk to Thei reporters, so I have a little information that Thei people like clothes with laces. I think this may be a preference of Thais.

{Farewell Mote}

ผมอยากจะเรียนทุกท่านว่า เมื่อผมจากประเทศไทยมานั้น หากนับรวมเวลาในการทำหน้าที่ของผมที่นั่น เป็นเวลาได้สามปี ผมรู้สึกขอบคุณเหลือเกินในความร่วมมือของท่านต่อกิจกรรมต่าง ๆ ของเจแปนฟาวน์เดชั่น กรุงเทพฯ ในช่วงเวลาระหว่างที่ผมอยู่ที่นั่น

ทุกกิจกรรมที่ผมได้มีส่วนร่วมนั้นน่าประทับใจ แต่สิ่งที่มีความหมายมากสำหรับผมคือการได้พบปะกับบุคคล
หลายต่อหลายคน ซึ่งทำงานอย่างทุ่มเทอยู่ในแวดวงการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม และในบรรดากิจกรรมต่าง ๆ ของ
เจแปนฟาวน์เดชั่น กรุงเทพฯ การแสดงที่ยังคงประทับอยู่ในใจของผมก็คือ การแสดง "Japanese Drum Beating –
Blazing" ซึ่งเป็นงานเปิดในวาระเฉลิมฉลองโอกาสครบรอบ 120 ปี ความสัมพันธ์ทางการทูตระหว่างประเทศไทยและ
ประเทศญี่ปุ่น การแสดงครั้งนี้ได้รับเสียงชื่นชมจากคนดูเป็นอย่างดียิ่ง และยังเป็นการแสดงครั้งสุดท้ายที่ยิ่งใหญ่
ในช่วงระยะเวลาการดำรงตำแหน่งของผมด้วยเช่นกัน

ผมอยากจะกล่าวกับทุกท่านว่า thank you very much, อะริงะโต, ขอบคุณครับ

ทาคาชิ ซูโด

I would like to let you know that I left Thailand after 3 years service. I am very grateful for your cooperation in the activities of the Japan Foundation, Bangkok during my stay.

All the activities I engaged in were impressive, but it is very meaningful for me to have met the people working actively in the field of cultural exchange, and among the Japan Foundation, Bangkok's events, the performance "Japanese Drum Beating – Blazing", held as the opening event for the 120th Year of Thai-Japan Diplomatic Relations and also the last great performance of my term, will remain in my mind, together with the audience's high appreciation.

I want to say to all, thank you very much, Arigato, Khoop Khun Khrap.

Takashi Sudo

I arrived in Bangkok to take over the directorship as the third term of my services in Thailand on 30th March, 2007. I have been welcome for these two months by the hot and humid weather, where my glasses mist when I get out of cars or sky trains, as well as the familiar faces with warm words.

Thailand has witnessed astonishing changes and development since I left in the early 90's. Nowadays, we can see many galleries that exhibit works of Thai and foreign artists, book shops selling various Japanese popular novels and cartoons in translation or in Japanese, more cafes offering flavored coffee and tasteful Italian restaurants with young Thai couples or groups, as well as huge shopping complexes and many high buildings under construction within the narrow areas of the busy city.

Referring to Japanese studies, there has also been remarkable

development, such as 31 universities providing Japan-related courses as majors, and around 270 secondary schools offering Japanese-language teaching, while the total number of Japanese-language learners exceeds seven million all over the country. Last May, I attended the first nationwide meeting of Japanese Studies Network, the epoch-making initiative of its kind in Thailand, with participation of more than 100 researchers and graduate students, at the Institute of East Asian Studies, Thammasat University. It will be followed by Chulalongkorn University as the host next year.

In celebration of the 120th anniversary of diplomatic relations between Thailand and Japan, various art and cultural events are going on this year. Especially, I am deeply impressed by the newly-opened Thai-Nichi Institute of Technology, comprised of three faculties with double compulsory language courses of both English and Japanese for every student. The establishment of TNI has been realized by old students to Japan through their steady and well-engineered endeavor of many years. I would like to express my sincere appreciation and wishes for a favorable future.

Beside the directorship of the Bangkok office, I have another assignment as the chief of the Southeast Asian Bureau which is the first and newly set-up entity in the Japan Foundation. The Bureau mainly aims at policy-making with more regional and multi-dimensional approaches for the Foundation's activities relating to Southeast Asia. I attended various international seminars held in Bangkok to meet with Thai and foreign scholars and professionals concerned. I found afresh that meaningful discussions and open dialogues concerning the global and regional issues are going on frequently within this region and beyond. I still feel it is very necessary for me to meet with people often, to read the proceedings and also to make more systematic efforts to map the intellectual networks in the region to fulfill my mission.

Takeji Yoshikawa Executive Director, the Southeast Asian Bureau Director General, the Japan Foundation, Bangkok

ผมเข้ามาประจำตำแหน่งผู้อำนวยการเจแปนฟาวน์เดชั่น กรุงเทพฯ เมื่อวันที่ 30 มีนาคม พ.ศ. 2550 นับเป็นครั้งที่สามของการมาทำงานใน ประเทศไทยของผม ตลอดเวลา 2 เดือนที่ผ่านมา ผมสัมผัสได้ถึงความ อบอุ่นในน้ำเสียงของผู้ที่ผมรู้จัก คุ้นเคย และสัมผัสได้ถึงความร้อนระอุ จากอากาศภายนอก เมื่อก้าวลงจากรถยนต์ หรือรถไฟฟ้าที่เย็นฉ่ำจน ทำให้แว่นตาของผมเกิดละอองฝ้าไปชั่วขณะ

หลังจากที่ผมจากประเทศไทยไปเมื่อ 10 กว่าปีที่แล้ว ประเทศไทย ได้มีการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาไปอย่างน่าทึ่ง จะเห็นได้ว่าปัจจุบัน ประเทศไทยมีแกลอรี่มากมายจัดแสดงนิทรรศการผลงานของศิลปินไทย และต่างประเทศ มีร้านหนังสือมากมายที่ขายนิยายติดอันดับและการ์ตูน ยอดฮิตต่าง ๆ ของญี่ปุ่น ทั้งฉบับภาษาญี่ปุ่นและฉบับแปล มีร้านกาแฟ เสิร์ฟกาแฟรสดีปรากฏหนาตาขึ้น มีร้านอาหารอิตาเลียนรสอร่อยเป็นที่ นิยมของกลุ่มหนุ่มสาว นอกจากนี้ยังมีศูนย์การค้าขนาดใหญ่ และมี อาคารสูงที่กำลังก่อสร้างอีกมากมายในพื้นที่แคบ ๆ ของเมืองที่จอแจ

ในด้านของญี่ปุ่นศึกษามีความก้าวหน้าไปอย่างเห็นได้ชัด กล่าวคือ มีมหาวิทยาลัยที่มีการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นเป็นวิชาเอกถึง 31 แห่ง โรงเรียนมัธยมศึกษาที่เปิดสอนภาษาญี่ปุ่นมีเกือบ 270 โรงเรียน ทำให้ จำนวนผู้ที่เรียนภาษาญี่ปุ่นทั่วประเทศในขณะนี้เพิ่มขึ้นกว่า 7 ล้านคน เมื่อเดือนพฤษภาคมที่ผ่านมา ผมได้เข้าร่วมในการประชุมวิชาการระดับ ชาติของเครือข่ายญี่ปุ่นศึกษาในประเทศไทย ครั้งที่ 1 จัดขึ้นโดยใช้ สถานที่ของสถาบันเอเชียตะวันออกศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ การประชุมครั้งนี้นับเป็นการเปิดศักราชใหม่ในประเทศไทย เนื่องจากมี นักวิจัยและนักศึกษาระดับปริญญาโท ปริญญาเอก ด้านญี่ปุ่นศึกษา จากทั่วประเทศให้ความสนใจมาร่วมงาน และในปีหน้าทางจุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัยจะรับเป็นเจ้าภาพต่อไป

เนื่องจากปีนี้มีการเฉลิมฉลองครบรอบ 120 ปี ความสัมพันธ์
ทางการทูตไทย-ญี่ปุ่น งานทางด้านศิลปะและวัฒนธรรมต่าง ๆ จึงได้ถูก
จัดให้มีขึ้น งานหนึ่งที่ผมอยากจะกล่าวถึงคือ งานเปิดสถาบันเทคโนโลยี
ไทย-ญี่ปุ่น ซึ่งเป็นสถาบันอุดมศึกษาที่เพิ่งเปิดการเรียนการสอนในปีนี้ มี
ทั้งหมด 3 คณะ เน้นหลักสูตรให้นักศึกษาทุกคณะต้องเรียนวิชาบังคับ
ภาษาอังกฤษและญี่ปุ่นควบคู่กันไป ผมประทับใจและใคร่ขอแสดงความ
ยินดีอย่างจริงใจกับกลุ่มนักเรียนเก่าญี่ปุ่นที่สะสมความวิริยะอุตสาหะมา
เป็นเวลานาน ช่วยกันก่อตั้งสถาบันนี้ขึ้นมาจนสำเร็จ และผมหวังเป็น
อย่างยิ่งที่จะเห็นสถาบันนี้เจริญก้าวหน้ายิ่ง ๆ ขึ้นไปในอนาคต

นอกเหนือจากตำแหน่งผู้อำนวยการเจแปนฟาวน์เดชั่น กรุงเทพฯ
แล้ว ผมยังดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการบริหารสำนักเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ซึ่งเป็นหน่วยงานที่เพิ่งก่อตั้งใหม่ของเจแปนฟาวน์เดชั่น งานหลัก
ของหน่วยงานนี้คือ การกำหนดนโยบายในระดับภูมิภาคเพื่อก่อให้เกิด
ความร่วมมือในหลาย ๆ ภาคส่วนสำหรับการดำเนินกิจกรรมของ
เจแปนฟาวน์เดชั่นในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ จากการที่ผมต้องการ
เข้าถึงนักวิชาการทั้งในและต่างประเทศ ทำให้ผมเข้าร่วมในงานสัมมนา
นานาชาติที่จัดขึ้นตามที่ต่าง ๆ ในกรุงเทพมหานคร และผมได้พบว่า
ประเด็นทั้งหลายที่ถูกนำมาพูดถึงบ่อยครั้งในการสนทนาแลกเปลี่ยน
ความคิดเห็นซึ่งไม่ว่าจะจัดขึ้นที่ใดก็ตาม มักจะเกี่ยวข้องกับปัญหาของ
สภาวะโลกในปัจจุบันหรือของภูมิภาคแทบทั้งนั้น ท้ายที่สุดนี้ ผมคิด
ว่าการที่ผมจะทำงานนี้ให้สำเร็จลุล่วงไปได้นั้นต้องอาศัยการหมั่นพบปะ
ผู้ที่มีความรู้ นักวิชาการ หมั่นศึกษาบันทึกคำบรรยายหรือรายงาน การ
ประชุมต่าง ๆ และทำแผนงานการสร้างเครือข่ายนักวิชาการ ปัญญาชน
หรือผู้มีความรู้ความสามารถในสาขาต่าง ๆ ของภูมิภาคต่อไป

ทาเคจิ โยชิคาวะ ผู้อำนวยการบริหาร สำนักเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ผู้อำนวยการ เจแปนฟาวน์เดชั่น กรุงเทพฯ

เจแปนฟาวน์เดชั่นตั้ง 'สำนักเอเชียตะวันออกเฉียงใต้'

ความร่วมมือ ชุมชน และ การสร้างสรรค์

เจแปนฟาวน์เดชั่นกระซับความร่วมมือในระดับภูมิภาคเอเชียตะวันออก เฉียงใต้

เจแปนฟาวน์เดชั่นได้จัดตั้งสำนักเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ขึ้นที่ กรุงเทพมหานคร ประเทศไทย เมื่อเดือนเมษายน 2550 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ สร้างความสัมพันธ์อันแน่นแฟ้นนับแต่ประเทศญี่ปุ่นเปิดสัมพันธ์กับประเทศใน ภูมิภาคอุษาคเนย์ สำนักดังกล่าวเป็นแห่งแรกนับแต่เจแปนฟาวน์เดชั่นได้ก่อตั้ง ขึ้นมาในปี ค.ศ. 1972 และจะมีที่ทำการอยู่ที่เจแปนฟาวน์เดชั่น กรุงเทพฯ

ประเทศในภูมิภาคอุษาคเนย์ เป็นมิตรประเทศที่สำคัญกับประเทศญี่ปุ่น ในด้านการส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศ ตลอดจนถึงการสร้างสันติสุข ความปลอดภัย และเศรษฐกิจที่ก้าวหน้าให้เกิดขึ้นในหมู่ชน จากกระแส ภูมิภาคนิยมและโลภาภิวัฒน์ เจแปนฟาวน์เดชั่นจึงเพิ่มความร่วมมือในระดับ นานาประเทศ นอกเหนือไปจากความร่วมมือในระดับประเทศต่อประเทศต่าม เดิมที่ดำเนินอยู่แล้ว โดยมุ่งเน้นไปที่การแลกเปลี่ยนด้านสุนทรียศาสตร์ และ ภูมิปัญญา สำนักดังกล่าวจะส่งเสริมงานความร่วมมือในภูมิภาคอุษาคเนย์กับ ประเทศญี่ปุ่นของเจแปนฟาวน์เดชั่นให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ผู้อำนวยการสำนัก เอเชียอาคเนย์จึงควบตำแหน่งผู้อำนวยการเจแปนฟาวน์เดชั่น กรุงเทพฯ ด้วย

ภายใต้หลักสามประการในการทำงาน คือ ความร่วมมือ ชุมชน และ
การสร้างสรรค์ สำนักเอเชียตะวันออกเฉียงใต้จะวางพื้นฐานในการแลกเปลี่ยน
วัฒนธรรมระหว่างชาติของประเทศในภูมิภาคอุษาคเนย์ สำนักงานนี้จะเป็น
เสมือนแกนกลางที่จะสร้างความเท่าเทียมกัน การก้าวไปสู่อนาคตที่สดใส และ
มีส่วนร่วมกันในหลายมิติของประชากรทั้ง 10 ประเทศ รวมทั้งติมอร์ตะวันออก
ดังนั้นความสัมพันธ์ระหว่างประเทศญี่ปุ่นกับประเทศต่าง ๆ ในภูมิภาคดังกล่าว
จะเป็นความพยายามที่จะร่วมกันผลักดันให้ประเทศต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นโดยวิธีแบ่งปัน
คุณค่าทางวัฒนธรรมของภูมิภาคนี้ ตัวอย่างเช่น การมีขันติ ซึ่งมีนัยที่เป็น
สากล การนำประเทศไปสู่สิ่งที่กล่าวมาแล้วข้างต้นจะต้องอาศัยคุณสมบัติของ
ความพยายามที่มีอยู่ในตัวบุคคล สำนักงานนี้จึงเล็งเห็นถึงความจำเป็นสูงสุด
ในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ พร้อมกับการผลักดันให้เกิดสวัสดิการที่ดีแก่
เพื่อนมนษย์ด้วย

คุณทาเคจิ โยชิคาวะ ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นหัวหน้าสำนักเอเชียตะวัน-ออกเจียงใต้เป็นคนแรก

คุณโยชิคาวะได้เริ่มงานกับเจแปนฟาวน์เดชั่นเมื่อปีค.ศ. 1978 และเคย ประจำอยู่ที่สำนักงานกรุงเทพฯ สองช่วง คือ ระหว่างปีค.ศ. 1981-1983 และ ระหว่างปีค.ศ. 1991-1994 นอกจากที่เคยคลุกคลีอยู่กับด้านการศึกษาภาษา ญี่ปุ่นหลายปี คุณโยชิคาวะเคยดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการกองธุรการ และ ผู้อำนวยการด้านการจัดการของกรมแผนงานและวัดผล นอกเหนือจาก ตำแหน่งอื่น ๆ

The Establishment of 'the Japan Foundation Southeast Asian Bureau'

Collaboration, Community, and Creation

Japan Foundation strengthens the cooperation in Southeast Asian region.

April 2007 marked the establishment of the Japan Foundation

Southeast Asian Bureau, the first regional bureau of the Foundation since
its establishment in 1972.

The aim of the establishment is to further strengthen the relationships that Japan has developed with the countries of Southeast Asia and this new bureau will be located within the Japan Foundation, Bangkok.

Southeast Asian countries are indispensable partners to Japan in the current process of promoting regional collaboration and community building for peace, security, and economic prosperity. Given the dual tides of regionalism and globalization, the Japan Foundation has been incorporating multilateral approaches in its activities particularly in the fields of artistic exchange and intellectual dialogue in addition to traditional bilateral approaches, and the bureau will allow the Foundation to more effectively facilitate regional cooperation. The Executive Director of the bureau concurrently serves as the Director General of the Japan Foundation, Bangkok.

Under the three guiding principles of collaboration, community, and creation, the Southeast Asian Bureau will lay a firm basis for a prospective East Asian Community through international cultural exchange. It will act as a catalyst to form an equal, future-oriented, and multidimensional partnership with the people of the 10 ASEAN countries and East Timor from the viewpoints of: fostering Japan's relations with the respective countries; supporting endeavors for community building among the countries of the region; and contributing to various global issues by sharing Asian cultural values, such as the spirit of tolerance, that have universal significance. As the formation of a peaceful and prosperous community in the region will ultimately reside in human efforts, the Bureau will give the highest priority to developing human resource and enhancing human security.

Mr. Takeji Yoshikawa has been appointed the first chief of the bureau. Mr. Yoshikawa, who joined the Japan Foundation in 1978, was stationed in Bangkok from 1981 to 1983 and from 1991 to 1994. As well as being involved for many years in the field of Japanese-language education, he has held the posts of director of the General Affairs Division and managing director of the Planning and Evaluation Department, among other positions.

activityreport

นิทรรศการเครื่องเคลือบญี่ปุ่น

ผลงานรุ่นใหม่จากเตาเผารุ่นเก่าของญี่ปุ่น

กรมศิลปากรร่วมกับเจแปนฟาวน์เดชั่น จัด "นิทรรศการเครื่องเคลือบ ญี่ปุ่น: ผลงานรุ่นใหม่จากเตาเผารุ่นเก่าของญี่ปุ่น" ที่กรุงเทพฯ ระหว่างวันที่ 3 ถึง 29 มีนาคม 2550 ณ พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ หอศิลป ถนนเจ้าฟ้า และที่ เชียงใหม่ ระหว่างวันที่ 6 ถึง 26 เมษายน 2550 ณ พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ เชียงใหม่ ถนนซุปเปอร์ไฮเวย์

งานเครื่องเคลือบที่ล้วนงดงามนานารูปแบบของ "ภาชนะเครื่องใช้ต่างๆ" ที่ได้นำมาแสดงในนิทรรศการดังกล่าวมีทั้งสิ้น 71 ชิ้น ทั้งหมดเป็นฝีมือช่างปั้น เครื่องเคลือบรุ่นใหม่ที่จะเป็นกำลังสำคัญในการเป็นผู้นำในการประดิษฐ์เครื่อง เคลือบญี่ปุ่นในปัจจุบันและอนาคต ผู้มาชมงานต่างได้รับสูจิบัตรบรรจุภาพ ผลงานทั้งหมด พิมพ์สี่สีสวยสดส่งตรงจากประเทศญี่ปุ่น จำนวนผู้ชมงานใน กรุงเทพฯ มีประมาณ 500 คน และที่เชียงใหม่อีกประมาณ 1,720 คน

JAPANESE POTTERY

THE RISING GENERATION FROM TRADITIONAL JAPANESE KILNS

The Fine Arts Department and the Japan Foundation co-organized another amazing and interesting touring exhibition entitled "JAPANESE POTTERY: THE RISING GENERATION FROM TRADITIONAL JAPANESE KILNS" in celebration of H.M. the King's 80th Birthday Anniversary and the 120th Anniversary of Japan-Thailand Diplomatic Relations, 2007 in Bangkok during March 3-29, 2007 at the National Gallery, Chao Fah Rd. and during April 6-26, 2007 at Chiang Mai National Museum, Super Highway Rd.

New designs of 71 pieces of ceramic works by young promising Japanese artists, who will be leaders of the next generation in this field, were displayed. The ceramics were produced in seven major traditional kiln sites in Japan. The theme focuses on "vessels," endeavoring to show how ceramic artists understand the function of vessels. 4 colored catalogues of the mentioned 71 pieces of art works were provided for each visitor. The exhibition attracted about 500 viewers in Bangkok and 1,720 in Chiang Mai.

นิทรรศการภาพถ่าย

"เด็กๆ ในเอเชีย ~วันหนึ่งๆ ของเด็กๆ ในกลุ่มประเทศอาเซียน~" โดย ทซีโตมุ โทงาชิ

เจแปนฟาวน์เดชั่น กรุงเทพฯ เสนอนิทรรศการภาพถ่าย "เด็กๆ ในเอเซีย ~วันหนึ่งๆ ของเด็ก ในกลุ่มประเทศอาเซียน~" โดยช่างภาพชาวญี่ปุ่นคุณ ทซึโตมุ โทงาชิ ตั้งแต่วันศุกร์ที่ 9 – วันอังคารที่ 29 มีนาคม 2550

คุณโทงาชิ สนใจเกี่ยวกับประเทศในเอเชียมานาน และเริ่มถ่ายภาพใน ประเทศเช่น ไทย กัมพูชา ลาว และประเทศอื่นๆ ในภูมิภาคนี้ ปีที่แล้วเขาได้รับ การสนับสนุนจาก ASEAN-Japan Centre ประเทศญี่ปุ่น ให้เดินทางไปตาม ประเทศต่างๆ เพื่อถ่ายภาพลงเวปไซต์ ซึ่งมีหัวข้อเกี่ยวกับชีวิตของเด็กๆ ในกลุ่มอาเซียน

นิทรรศการครั้งนี้จัดแสดงผลงานซึ่งเลือกสรรค์มาอย่างดีของเขาทั้งหมด 63 ภาพ ซึ่งเสมือนการเปิดหน้าต่างให้ผู้ชมเห็นชีวิตทั่วไปในวันหนึ่งๆ ของเด็กๆ ในประเทศทั้งสืบไปพร้อมๆ กัน

ผู้ชมจำนวนมาก ให้ความสนใจเข้าชมนิทรรศการภาพถ่ายในครั้งนี้

A Photo Exhibition

"Asian Kids! Ordinary days of children in ASEAN countries" by Tsutomu Togashi

Japan Foundation, Bangkok presented a photo exhibition entitled "Asian Kids! Ordinary days of children in ASEAN countries" by a Japanese photographer, Mr. Tsutomu Togashi from Friday 9 - Tuesday 29 March, 2007.

Mr. Togashi has been interested for a long time in Asian countries and has taken many photos in Thailand, Cambodia, Laos and other countries in this region. Last year he was commissioned by the ASEAN-Japan Centre in Tokyo to take photos for their website, one of which featured sections to introduce children's lives in ASEAN countries. It provided an enjoyable window from which visitors have a rare chance to view ordinary life of children in those ten countries at the same time.

At the exhibition 63 photos were shown, they were all carefully selected and can be said to be the essence of a numerous number of photos he has taken in this mission.

A lot of viewers visited this exhibition.

activity report

Cross Culture Fashion Dialogue

เจแปนฟาวน์เคชั่น กรุงเทพฯ ให้การสนับสนุนโครงการ "Cross Culture Fashion Dialogue" ซึ่งจัดโดยสมาคมฝรั่งเศส กรุงเทพ ตั้งแต่ วันที่ 16 – 24 เมษายน 2550

แผนกแฟชั่น ศูนย์ศิลปะนานาชาติ สมาคมฝรั่งเศส กรุงเทพ เชิญ ดีไซน์เนอร์รุ่นใหม่สี่คนจากสี่ประเทศเข้าร่วมสร้างสรรค์คอลเลคชั่นของ พวกเขาด้วยกันที่กรุงเทพฯ คือ ศรุดา นิ่มพิทักษ์พงศ์ (ประเทศไทย), คริสทอป์ฟ กีย์ลาร์เม (ฝรั่งเศส), ทาเคโนริ คิโมโต (ญี่ปุ่น) และ อิริค ไรย์สีนา (มาดากัสการ์)

ทั้งสี่นำผ้าพื้นเมืองของตนมาใช้ร่วมกับผ้าไทย เพื่อสร้างผลงาน ของพวกเขา

ยิ่งกว่านั้น ยังจัดสัมมนาเชิงปฏิบัติการ ให้นักศึกษาวิชาออกแบบ เครื่องแต่งกาย และผู้ที่สนใจเข้าร่วมได้ตลอดระยะเวลา 2 สัปดาห์ ที่โรงเรียนแฟชั่น สมาคมฝรั่งเศส กรุงเทพ

งานแฟชั่น โชว์ จัดขึ้นที่โรงแรม Millenium Hilton แกรนด์ บอลลูม ในวันที่ 24 เมษายน 2550 โดยมีนางแบบชั้นแนวหน้าทั้งจากประเทศ ไทยและนานาชาติ ร่วมเดินแบบเลื้อผ้าคอลเลคชั่นที่สี่ดีไซน์เนอร์ร่วมกัน กอกแบบในโครงการนี้

Cross Culture Fashion Dialogue

The Japan Foundation, Bangkok sponsored the 'Cross Culture Fashion Dialogue' project, which was organized by Alliance Francaise, Bangkok, from 16 – 24 April 2007.

Fashion department of the International Art Center, Alliance
Francaise, Bangkok invited four young designers from four countries,
Saruda Nimpitakpong from Thailand, Christophe Guillarme from
France, Takenori Kimoto from Japan and Eric Raisina from
Madagascar to Bangkok to make their new collection together.

They brought local fabrics with them and used those fabrics to blend with Thai fabrics in the collection.

The four also conducted workshops for Thai fashion students and those who interested in fashion design at the fashion school of Alliance Française for two weeks.

The fashion show took place at the Millennium Hilton Hotel, Bangkok on April 24 2007. Thai and international top class models catwalked their gorgeous collection down the hall.

โอเปราพินอคคิโอ

คณะละครโอเปราแบบญี่ปุ่นที่เหมาะสำหรับผู้ชมทุกวัยคณะนี้ มีชื่อว่า "คอนยาขุสะ" เป็นคณะที่มีคุณภาพทั้งคนแต่งเพลง ผู้กำกับ และนักแสดง การแสดงของพวกเขา ทำให้ผู้ชมเห็นประโยชน์ของการทำงานเป็นทีม ทั้งยัง ดูสนุก ต่างจากละครโอเปราตะวันตกโดยลิ้นเชิง การเดินทางสัญจรครั้งนี้ นับเป็นครั้งที่สามที่เปิดการแสดงที่กรุงเทพฯ แต่เป็นครั้งแรกในต่างจังหวัดทาง ภาคอีสานของไทย ได้แก่ นครราชสีมา ขอนแก่น และอุดรธานี

ที่กรุงเทพฯ เปิดแสดงวันพุธที่ 23 พฤษภาคม 2550 รอบ 18.00 น. ณ ห้องประชุมใหญ่ เจแปนฟาวน์เดชั่น กรุงเทพฯ ห้องประชุมจุที่นั่งได้ประมาณ 200 ที่ ทว่ามีผู้เข้าชมกว่า 200 คน ผู้จัดได้เตรียมปูเสื่อไว้รองรับผู้ชมที่มาทีหลัง หรือผู้ชมรุ่นเยาว์ ตลอดจนถึงผู้ชมรุ่นใหญ่ที่ต้องการดูละครอย่างใกล้ชิดติดเวที

ที่จังหวัดนครราชสีมาได้รับความร่วมมือจากมหาวิทยาลัยราชภัฏ นครราชสีมา โดยการประสานงานอย่างแข็งขันจากโรงเรียนสอนภาษาญี่ปุ่น คุรุมิ จัดแสดงที่ห้องประชุมคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏ นครราชสีมา วันศุกร์ที่ 25 พฤษภาคม เวลา 16.30 น. นักเรียนที่มาชมส่วน ใหญ่อายุ 13-20 ปี ส่วนใหญ่เป็นนักเรียนที่เรียนภาษาญี่ปุ่นในโรงเรียนมัธยมฯ นอกจากนี้ ยังมีครู อาจารย์ ข้าราชการในมหาวิทยาลัย และผู้ปกครองนักเรียน ที่ตามไปดูด้วย รวมทั้งสิ้นกว่า 300 คน

ที่รับหวัดขอนแก่น ได้รับความร่วมมือและประสานงานการจัดแสดงโดย สมาคมสตรีนักธุรกิจและวิชาชีพแห่งประเทศไทย-ขอนแก่น แสดงที่ศาลา ประชาคมจังหวัดขอนแก่น เมื่อวันเสาร์ที่ 26 พฤษภาคม เวลา 14.00 น. ที่นั่ง ที่จัดเตรียมไว้ 300 ที่เต็มหมด ผู้ชมส่วนใหญ่เป็นครูและนักเรียนจากโรงเรียน ต่าง ๆ ในจังหวัดขอนแก่น อายุระหว่าง 9-13 ปี

ที่จังหวัดอุดรธานี ได้รับความร่วมมือในการจัดการด้านต่าง ๆ โดย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี แสดงที่หอประชุมของมหาวิทยาลัย ผู้ชมคือ ประชาชนที่ทราบข่าวทางสื่อบ้าง ทางมหาวิทยาลัยบ้าง มีวัยและคุณวุฒิ แตกต่างกันไป ทั้งสิ้นประมาณ 250 คนในรอบแรก และ 200 คนในรอบ สุดท้ายของการทัวร์เมื่อวันอาทิตย์ที่ 27 พฤษภาคม เวลา 14.00 และ 18.00 น. ตามลำดับ

ทุกคนที่ได้ชมโอเปราเรื่องนี้ต่างชมเป็นเสียงเดียวกันว่าสนุก เพราะสอด แทรกภาษาไทยไว้ในบางตอนของบทพูด ทำให้ผู้ชมพอใจ การใช้อุปกรณ์ ประกอบบนเวทีก็แสดงให้เห็นถึงความคิดสร้างสรรค์ของทีมงาน พินอคคิโอ เป็นนิทานที่สอนให้เด็กทุกคนเป็นคนดี ทำประโยชน์ช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ มิใช่เอาแต่เพลิดเพลินกับการเล่นอย่างเดียว แม้จะเป็นเพียงตุ๊กตาหุ่นที่ทำด้วย ไม้ แต่เมื่อสามารถทำประโยชน์ให้กับผู้อื่นได้ ก็เท่ากับว่าทำตนให้มีคุณค่า อย่างน่าภาคภูมิใจแล้ว

Opera Pinocchio

This Japanese style opera theatre is called "Konnyakuza". Their productions are enjoyable and worth watching. The Opera Theatre Konnyakuza is lead by Kyoko Hagi, a composer and a pianist, who recently presented the "Opera Pinocchio" to audiences in Bangkok, Nakorn Ratchasima, Khon Kaen and Udon Thani. Viewing the Opera, we could learn how they work in team. Unlike western opera, they perform in Japanese, which is very easy to understand. It was the third time for the troupe to perform here in Bangkok but the first time they were on tour to the above mentioned cities.

In Bangkok, the production took place at the Main Hall of The Japan

Foundation, on Wednesday, May 23, 2007 at 18.00 hrs. The capacity is about 200, but the audience was more than a full-house, around 230. It was open to the public, and the show drew interest from both children and adults. Two long mats were prepared in front of the stage for those who wanted to see it close up.

In Nakorn Ratchasima, we received kind cooperation from Rajabhat University Nakorn Ratchasima and Kurumi Japanese Language School. The venue was the auditorium of the Faculty of Management Sciences. The performance was held on Friday, May 25, 2007 at 16.30 hrs. The audience was made up of secondary school teachers and students, ages ranging from 13-20 years old. Most of them are learning Japanese as their second foreign language apart from English. Three hundred seats were occupied.

In Khon Kaen, Opera Pinocchio was performed on Saturday, May 26, 2007 at 14.00 hrs. The venue was Khon Kaen Community Center. All 300 seats were full of teachers and pupils from the ages of 9 up to 13 selected from various schools in Khon Kaen.

In Udon Thani, we received kind assistance from the teachers and staff of the Rajabhat University Udon Thani. Two shows took place on Sunday, May 27, 2007 at 14.00 and 18.00 hrs. respectively. Approximately 250 people attended the first show and 200 people at the last show of the tour. Reactions the troupe received from the audiences were great.

Everyone enjoyed the show and appreciated Konnyakuza for their creativity in the use of stage properties, the way they entertained the audience and the appropriate time to insert Thai language to some parts of the conversations. The story told us not to play too much, but to help other people and be generous. In spite of being a wooden puppet, Pinocchio can be good, no need to change into a human being. He can be proud of himself.

สัมภาษณ์คูณเคียวโกะ ฮาหงิ ผู้ประพันธ์เพลง นักเปียโน และหัวหน้าคณะละคริโอเปราคอนยาขูสะ

คณะละคริอเปราคอนยะซุสะ เป็นละคริอเปราในแบบญี่ปุ่น ร้องเป็นภาษาญี่ปุ่นที่ผู้ชมสามารถฟังเข้าใจได้ง่าย สนุกสนานเหมาะกับคนทุกเพศทุกวัย เคยมา แสดงที่ประเทศไทยก่อนหน้านี้แล้วสองครั้ง จึงมีแฟนละครชาวไทยอยู่พอสมควร ครั้งนี้คณะละคริอเปราคอนยาซุสะได้ตระเวนแสดงถึง 5 ประเทศในแถบเอเชีย ตะวันออกเฉียงใต้ คือ มาเลเซีย อินโดนีเซีย เวียดนาม ไทย และลาว ประเทศไทยเป็นประเทศที่สี่ในการทัวร์ครั้งนี้ คุณฮาหงิ หัวหน้าคณะผู้เป็นทั้งผู้ประพันธ์เพลง และนักเปียในได้พูดถึงความประทับใจในการมาตระเวนแสดง "โอเปราพินอคคิโอ" ในครั้งนี้ว่า

"จริง ๆ แล้วละครเรื่องนี้ยังไม่ได้เปิดแสดงในประเทศญี่ปุ่น เพราะฉะนั้น ครั้งนี้เป็นครั้งแรกที่มีการออกแสดงในประเทศอื่นก่อน เป็นละครเรื่องแรกที่ทำแบบนี้ การไปแสดงในประเทศต่าง ๆ ก็จะใช้ภาษาท้องถิ่นของแต่ละแห่ง ดังนั้นสิ่งที่ประทับใจคือ การที่ไปใช้ภาษาท้องถิ่นของแต่ละประเทศ และสามารถทำให้คนดูเข้าใจ หรือไม่เข้าใจความแตกต่างตรงนั้น และความประทับใจของคนดูในแต่ละแห่งก็เป็นสิ่งที่ทำให้ดิฉันรู้สึกดื่นเต้น และดิฉันก็ให้ความสำคัญกับตรงนี้มากด้วย"

เมื่อเราถามถึงความรู้สึกของคุณฮาหงิ ต่อการที่โอเปร่าเรื่องพินอคคิโอได้รับความสนใจจากสาธารณชนเป็นอย่างดี เนื่องจากมีผู้โทรศัพท์เข้ามาสอบถามที่ เจแปนฟาวน์เดชั่นมากมาย ก็ได้รับคำตอบว่า

"เนื่องจากเรามาเมืองไทยเป็นครั้งที่สามแล้ว และสองครั้งที่ผ่านมาก็ค่อนข้างได้รับการตอบรับที่ดีจากคนดูด้วย ทำให้ต้องคิดหนักว่าจะเอาเรื่องอะไรมาแสดง ที่เมืองไทย จึงคิดว่าเรื่อง "พินอคคิโอ" นี้ เป็นเรื่องที่ทั้งเด็กและผู้ใหญ่สามารถดูได้ เข้าใจได้ และก็คงจะได้รับความประทับใจจากเรื่องนี้กลับไป

โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เรื่องนี้ใช้นักแสดงเพียงสี่คนเท่านั้น แต่ละคนจึงต้องแสดงเต็มที่ และมีการแสดงออกด้วยท่าทาง ซึ่งค่อนข้างมากด้วย เป็นเรื่องที่โดดเด่น ทีเดียว"

คณะละคริโอเปราคอนยาขุสะเดินทางไปแสดงตามเมืองต่าง ๆ มามากมาย มีการแสดงครั้งไหนที่ประทับใจเป็นพิเศษบ้างไหม? เป็นคำถามที่เราถามเธอต่อไป "ค่อนข้างพูดยาก เพราะแต่ละแห่งก็แต่ละแบบ แต่ว่าครั้งแรกที่ออกเดินทางไปในต่างประเทศก็คือไปที่ประเทศฝรั่งเศส ปรกติแล้ว โอเปราใช้คำพูดเป็นหลักใน การแสดงให้คนเข้าใจว่าเรื่องราวเป็นอย่างไร แต่คราวนี้ไม่ใช่แล้ว คนดูเข้าใจจากดนตรีด้วย ก็เลยเป็นการแสดงครั้งแรกที่มีความหมาย"

ต่อคำถามที่ว่า คณะละครโอเปราคอนยาขุสะคาดหวังปฏิกิริยาตอบรับจากคนดูไว้อย่างไรบ้าง? คุณฮาหงิตอบว่า

"โดยทั่วไปแล้วเด็ก ๆ อาจจะมัวไปหลงระเริงกับเรื่องสนุกสนาน มัวแต่ไปเล่น ไม่สนใจการเรียน ไม่เพียงแต่เด็กเท่านั้นบางทีผู้ใหญ่ก็เป็นเหมือนกัน การมัวไป เล่นสนุกสนานเป็นครั้งคราวก็คงไม่เป็นไร เพียงแต่ว่าไม่ควรจะให้ความสำคัญมากเกินไป ท้ายที่สุด พินอคคิโอเองก็บอกว่า เขาไม่ได้เป็นคนก็ไม่เป็นไร แต่เขาได้ ทำความดีและมีความสุขเท่านั้นก็พอ"

เราถามต่อว่า คุณฮาหงิมองอนาคตของคณะละคสิอเปราคอนยาขุสะไว้ว่าอย่างไร?

"ก็คงจะเป็นเช่นนี้ต่อไปเรื่อย ๆ คงจะมีทั้งการแสดงที่ใช้ทั้งคนจำนวนมากและจำนวนน้อย กลุ่มเป้าหมายก็จะเป็นเด็กหรือทั้งเด็กและผู้ใหญ่ก็ได้ แล้วจะทำให้ มีความหลากหลายมากขึ้น ให้ผู้ชมได้สนุกสนานกับงานของคณะละครโอเปราคอนยาซูสะ"

ส่วนเรื่องหลักเกณฑ์ในการเลือกเรื่องมาทำเป็นละคริอเปร่าของคณะ ทำอย่างไร? เราถามต่อ

"จริง ๆ แล้วมีเรื่องให้เลือกตั้งเยอะแยะ แต่ว่าเรื่องที่เราค่อนข้างจะเลือกก็คือ เรื่องที่แสดงให้เห็นว่าตัวละครนำมีการเปลี่ยนแปลง เช่นจากเด็กเป็นผู้ใหญ่ ไม่ได้ เลือกว่าจะต้องเป็นฮีโร่ แต่จะเป็นผู้ที่มีการเปลี่ยนแปลง จากอ่อนแอไปจนประสบความสำเร็จ ให้มีการเติบโตขึ้นมาของตัวละครตัวนั้น"

เมื่อกระซิบถามถึงเรื่องต่อไปที่จะนำมาเล่น ก็ได้คำตอบว่า "จะจัดแสดงที่ญี่ปุ่น ในเดือนกันยายน เป็นละครของเช็คสเปียร์ เรื่องแมคเบธ"

Interview Ms. Hagi: the composer, pianist and head of the Opera Theater Konnyakuza

The Opera Theater Konnyakuza performs operas in Japanese style and sings in Japanese, which audiences of every age can easily understand and appreciate. The group has come to Thailand twice, so they have a number of Thai fans. The Opera Theater Konnyakuza's Asia tour this time is comprised of 5 countries in Southeast Asia; Malaysia, Indonesia, Vietnam, Thailand and Laos. Thailand is the 4th country of the tour. Ms. Hagi, the head of the group talked to us about her impressions of this tour so far. "Opera Pinocchio has never been performed in Japan, so this is the first time that we perform an opera outside Japan before launching it in Japan. On performing in different countries, we use the local languages of each country. This is what impresses me; that we have a chance to sing in the local language and are able to make some people understand the attempt that we made. The impression of the audience in each country on this opera also made me feel excited and that is a very important thing for me."

When we told Ms. Hagi that this opera Pinocchio received a very good reception from public as we at The Japan Foundation Bangkok received continual phone call asking about opera Pinocchio, she expressed her feeling that "this is the third time that we have come to Thailand, the former two performances received good feedback from Thai people, so we had to think hard when choosing the third story to be performed here. I had thought that Pinocchio is the story that both children and adults can enjoy, understand and may go back home with a good feeling.

Especially because this opera is performed only by four actors, so each one has to perform with all their ability. This opera uses a lot of body language which is quite a distinguished quality of this opera."

The Opera Theater Konnyakuza had given performances in many cities; our next question is which performance does she still remember well? "It's quite hard to tell as each place has its own specialty. However, the first time that we went abroad was the trip to France. Normally, operas rely on lyrics to make people understand the story, but for this opera, people also understood it with its music. Thus, it was the first meaningful show for us."

What do you expect the reaction from the audience will be this time? "Talking about the story of Pinocchio, children generally are caught by the joy of playing, so they sometimes discard their studies. Adults also can face a similar situation. Playing from time to time does not hurt, but we should not let it have too much significance in our life. In the end, Pinocchio also said that although he did not become human but it was alright because he had done good deeds and had some amusement, and that was enough."

Ms. Hagi saw the future of the Opera Theater Konnyakuza as, "we will go on with performances as we were doing today, we should have both small and large scale operas. Our target could be children or both children and adults. We might also try to add more variety to our shows and wish that our audience will enjoy operas by the Opera Theater Konnyakuza."

When we asked about the criteria in choosing a story to make an opera, she told us that, "actually there were many stories which we could choose from. However, we would like to choose a story that the leading character expressed some change in his/her personality, for example, from childhood to adulthood or from weakness to success. There should be some development in that character."

Being asked about the next opera, Ms. Hagi revealed that, "the next one would be performed in Japan during September, it will be the Shakespearean drama called Macbeth."

การสัมมนาเนื่องในโอกาสครบรอบ 120 ปี ความสัมพันธ์ทางการทูตระหว่างประเทศไทย – ประเทศญี่ปุ่น

"ชุมชนมีชีวิตในญี่ปุ่น : จากวิถีแห่งท้องถิ่นสู่ การพัฒนาที่ยั่งยืน"

เจแปนฟาวน์เดชั่น กรุงเทพฯ ร่วมกับสถาบันเอเชียศึกษา สถาบันวิจัย สังคม แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มูลนิธิพูนพลัง และสำนักพิมพ์สวนเงิน-มีมาจัดให้มีการสัมมนาพิเศษในหัวข้อ "ชุมชนมีชีวิตในญี่ปุ่น : จากวิถีแห่ง ท้องถิ่นสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน" ในวันอังคารที่ 27 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2550 ณ ห้อง ประชุมจุมภฎ - พันธุ์ทิพย์ ชั้น 4 อาคารประชาธิปก-รำไพพรรณี จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย กรุงเทพฯ โดยวัตถุประสงค์ของการจัดงานครั้งนี้เพื่อเปิดโอกาส ให้กับผู้เข้าร่วมฟังการสัมมนา ซึ่งเป็นผู้ที่เคยได้รับทุนสนับสนุนจากเจแปน ฟาวน์เดชั่นตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบัน เช่น อาจารย์ในระดับมัธยมศึกษาและ อุดมศึกษา นักวิชาการ นักวิจัย ข้าราชการ ศิลปินอิสระ ตลอดจนบุคคล ทั่วไปที่สนใจกิจกรรมแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมระหว่างประเทศไทย - ญี่ปุ่น และบุคลากรในหน่วยงานสังกัดต่างๆ ได้รับทราบข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับ กระบวนการสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน ผ่านการมีส่วนร่วมของประชาชน ในประเทศญี่ปุ่นยุคปัจจุบัน พร้อมทั้งได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์และข้อ คิดเห็นร่วมกับนักวิชาการชาวไทยและตัวแทนชุมชนจากญี่ปุ่น ภายใต้บริบท การพัฒนาที่แตกต่างระหว่างสองประเทศ เป็นอีกก้าวหนึ่งของการทตภาค ประชาชนเพื่อเสริมสร้างความเข้าใจอันดี และส่งเสริมความสัมพันธ์ไทย -ญี่ปุ่นให้แน่นแฟ้น และยั่งยืนยิ่งขึ้นจากระดับรากหญ้า โดยมีผู้เข้าร่วมฟัง การสัมมนาทั้งสิ้นเกือบ 150 คน

The 3rd JF Fellow Seminar 2007 "Living Community in Japan: Local Pathway towards Sustainable Development"

The Japan Foundation, Bangkok in collaboration with Institute of Asian Studies, Social Research Institute of Chulalongkorn University as well as Garden of Fruition Publishing Co., Ltd. organized the 3rd JF Fellow seminar entitled "Living Community in Japan: Local Pathway towards Sustainable Development" on 27th February 2006 (Tue.) at Chumpot - Pantip Meeting Room, 4th Floor of Prajadhipok - Rambhai Barni Building, Chulalongkorn University. The purpose of this seminar was to commemorate the 120th Anniversary of Diplomatic Relations between Japan - Thailand and to bring together all the ex-fellows and counterparts of Japan Foundation, Bangkok since 1974 until present in order to follow up their experiences and achievements after participating in the programs and to exchange information with fellows from other years than their own. It also provided an opportunity for the general public to get the current trends of Japanese community development and its international cultural cooperation as to improve the sustainable relationship between Japan and Thailand from the grassroots level. At the seminar, there were approximately 150 people who attended and enjoyed the discussion.

activity report

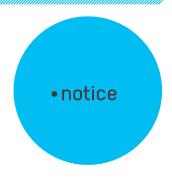
การประชุมวิชาการระดับชาติประจำปีของ คณะกรรมการเครือข่ายญี่ปุ่นศึกษา

เนื่องในโอกาสครบรอบ 120 ปี ความสัมพันธ์ทางการทูตระหว่างประเทศ ไทย - ประเทศญี่ปุ่น คณะกรรมการเครือข่ายญี่ปุ่นศึกษาแห่งประเทศไทย (Japanese Studies Network - Thailand) ร่วมกับโครงการญี่ปุ่นศึกษา สถาบัน เอเชียตะวันออกศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ภายใต้การสนับสนุนของ เจแปนฟาวนเดชั่น และสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ได้จัดให้มี การประชุมวิชาการระดับชาติครั้งที่ 1 ในหัวข้อ "ญี่ปุ่นในโลกที่กำลัง เปลี่ยนแปลง" วันอังคารที่ 8 - วันพุธที่ 9 พฤษภาคม พ.ศ. 2550 ณ ศูนย์ ญี่ปุ่นศึกษา สถาบันเอเชียตะวันออกศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์ รังสิต เพื่อส่งเสริมการแลกเปลี่ยนผลงานทางวิชาการระหว่างนักวิจัย อาจารย์ และนักศึกษาระดับปริญญาโททางด้านญี่ปุ่นศึกษาจากมหาวิทยาลัยต่างๆ ทั่วประเทศ เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของญี่ปุ่นในแง่มุมต่าง ๆ ทั้งทางด้าน รัฐศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ สังคมและวัฒนธรรม และการศึกษา รวมทั้งเป็นการ เผยแพร่ผลงานวิจัยและงานวิชาการแขนงต่างๆ เหล่านี้สู่สาธารณชน และ เป็นการกระชับความสัมพันธ์เครือข่ายของผู้เชี่ยวชาญด้านญี่ปุ่นศึกษาใน ประเทศไทยให้แน่นแฟ้นยิ่งขึ้น การประชุมในครั้งนี้มีผู้สนใจเข้าฟังทั้งสิ้นเกือบ 150 คน และมีการนำเสนอผลงานวิจัยและงานวิชาการใหม่ๆ มากมาย

The 1st Annual Conference of Japanese Studies Network – Thailand

Japanese Studies Network - Thailand (JSN-Thailand), an academic forum for Japanese studies scholars and researchers from various universities and research institutes in Bangkok and other regions, with close collaboration of the Institute of East Asian Studies, Thammasat University under the support of the Japan Foundation and Thailand Research Fund through Japan Watch Project, a back-up office of JSN - Thailand at the Faculty of Political Science, Thammsat University, organized the national annual conference on Japanese Studies the first of its kind in Thailand. The meeting was held during 8th - 9th May 2007 at the seminar room 3 of the Institute of East Asian Studies, Thammasat University Rangsit Campus, Pathumthani province under the theme of "Japan in Changing World." The objectives of this conference were to commemorate and strengthen the relationship between Thailand - Japan on the occasion of the 120th Year Anniversary of Diplomatic Relations of the two countries. It was also to foster and deepen the understanding of Japan in various disciplines including history, economics, politics, international relations, socio-culture, education, socio-linguistics, language and literature, as well as to promote networking among local Thai scholars, researchers and graduate students in Japanese Studies. There were approximately 120 - 150 participants attending the conference, and it got a lot of interest to develop a new frontier of research and cooperation on how to promote Japanese studies in Thailand, and laid a firm basis of local network build-up within the country.

สิงหาคม/ August

We're Gonna Go Dancing!!

"We're Gonna Go Dancing!! In Asia"

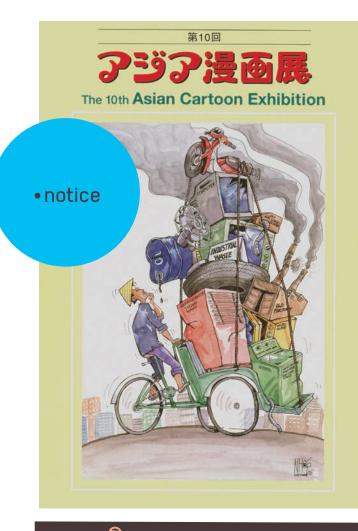
ในเดือนสิงหาคมนี้ คณะนักเต้นจาก Japan Contemporary Dance Network จะนำเสนอการเต้นรำร่วมสมัยจากประเทศญี่ปุ่นสู่กรุงเทพมหานคร ที่ภัทราวดี เธียเตอร์ ในวันที่ 17 สิงหาคม พ.ศ. 2550 เวลา 20.00 น.

การมาแสดงในครั้งนี้ประกอบไปด้วยการแสดงสี่ชุดที่จะสะกดสายตาของท่าน จากนักเต้นสี่กลุ่มได้แก่ "NAHANAHA" โดย Masako Yasumoto, "How to Move Forward to the North-northeast" โดย Ho Ho-Do, "To Norichan" โดย Shintai Hyogen Circle และ "DEAD 1+" โดย Ko & Edge ร่วมด้วยการแสดงของ นักเต้นชาวไทยนำโดย พิเชษฐ กลั่นชื่น หลังจากนั้น ในวันที่ 18 และ 19 สิงหาคม จะมีการจัดกิจกรรมเวิร์คชอปที่ภัทราวดีเฉียเตอร์

รายละเอียดเพิ่มเติมและเวลาในการแสดง โปรดติดตามได้ทางเว็บไซต์ www.jfbkk.or.th ในช่วงเดือนกรกฎาคม

"We're Gonna Go Dancing!! In Asia"

In this coming August, the dance troupe from "Japan Contemporary Dance Network" will present their contemporary dance from Japan to Bangkok at Patravadi Theatre on August 17, 2007 at 8 pm. This Asian Tour will be comprised of four captivating performances from four dance groups: "NAHANAHA" by Masako Yasumoto, "How to Move Forward to the North-northeast" by Ho Ho-Do, "To Norichan" by Shintai Hyogen Circle, and "DEAD 1+" by Ko & Edge. A Thai dance company led by Phichet Klunchun will also performed on this occasion. On August 18-19, there will be a workshop at Patravadi Theatre. For more information and the show time, please see our website at www.jfbkk.or.th around July.

พฤศจิกายน/ November

The JSN-JWP-TRF-IDE-JF Joint Conference

การประชุมร่วมระหว่างคณะกรรมการเครือข่ายญี่ปุ่นศึกษาแห่งประเทศ ไทย โครงการสันติไมตรีไทย – ญี่ปุ่น ภายใต้การสนับสนุนของสำนักงาน กองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ร่วมกับสถาบันพัฒนาการเศรษฐกิจ แห่งประเทศญี่ปุ่น และเจแปนฟาวน์เดชั่น จะจัดให้มีการประชุม นานาชาติเรื่อง "ความสัมพันธ์ไทย – ญี่ปุ่นสู่การเป็นหุ้นส่วนที่แท้จริง?" ในเดือนพฤศจิกายน 2550 นี้

JSN-Thailand together with Japan Watch Project (JWP) under support of Thailand Research Fund (TRF), Institute of Developing Economy and Japan Foundation is planning to organize a joint conference between Thailand Japanese scholars on the topic of "Japan-Thailand Relations: Toward the True Partnership?" in November 2007.

สิงหาคม/ August

นิทรรศการการ์ตูนเอเชียครั้งที่ 10 ในหัวข้อ "สภาพแวดล้อมในเอเชีย"

เจแปนฟาวน์เดชั่น กรุงเทพฯ จัดนิทรรศการการ์ตูนเอเชียเป็นประจำ ทุกปี เพื่อส่งเสริมให้เกิดความเข้าใจที่ดียิ่งขึ้นต่อสภาพสังคม วัฒนธรรม ผู้คนในทวีปเอเชียผ่านภาพการ์ตูนอันเป็นสื่อที่ได้รับความนิยมอย่าง แพร่หลาย

สำหรับปีนี้ หัวข้อคือ "สภาพแวดล้อมในเอเชีย" โดยจะจัดแสดงที่ เจแปนฟาวน์เดชั่น อาร์ต สเปซ ในเดือนสิงหาคมที่จะถึงนี้ รายละเอียดเพิ่มเติมโปรดติดตามทางเว็บไซต์ www.jfbkk.or.th

The 10th Asian Cartoon Exhibition - "Asian Environmental Issues"

The Japan Foundation has been holding the Asian Cartoon Exhibition every year as a contribution to the greater understanding of Asian societies, cultures and people through the widely appreciated medium of cartoons.

The theme of this year's exhibition is "Asian Environmental Issues", which will be held at the Japan Foundation Art Space this coming August.

For further information, please see our website at www.jfbkk.or.th

คอนเสิร์ตแจ๊สฟิวชั่น นำโดยนักเปียโน ซาโตรุ ชิโอโนยะ

แจ๊สฟิวชั่น โดย วงของซาโตรุ ชิโอโนยะ นำโดย ซาโตรุ ชิโอโนยะ (เปียโน) ร่วมบรรเลงโดยเพื่อนนักดนตรีของเขาอีก 4 นาย คือ โยชิโตะ ทานากะ (กีตาร์), คัทซึมิ ฮิระอิชิ (เบส), เออิจิ ทานากะ (กลองซุด) และ มาซาโตชิ มะอินุมะ (เครื่องให้จังหวะ) การแสดงจะมีขึ้นที่หอประชุมใหญ่ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ วันที่ 14 พฤศจิกายน 2550 สำหรับเวลาแสดง ยังไม่มีกำหนดเวลาแสดงที่แน่นอน ติดตามได้จากเวบไซต์ของเรา www.jfbkk.or.th หรือโทรศัพท์สอบถามที่ 02-260-8560-4 ประมาณปลาย เดือนกันยายน หรือต้นเดือนตุลาคม

Jazz Fusion Concert by Satoru Shionoya Group

Jazz Fusion by Satoru Shionoya Group led by Satoru Shionoya (piano). Altogether there are 4 musicians namely Yoshito Tanaka (Guitar), Katsumi Hiraishi (Bass), Eiji Tanaka (Drums) and Masatoshi Mainuma (percussion). The concert will take place at the Main Auditorium of Thammasat University, Tha Prachan on November 14, 2007. The time has not been fixed yet. You can search for more information in our website www.jfbkk.or.th or call us at 02-260-8560-4 around the end of September or the beginning of October.

JF Theatre for Jul - Aug 2007

** Also test showing, on Saturday 28 September and 18 Augustat 15:00.

July: Ghost

Ghost pub (Izakaya Yurei) วิญญาณ

110 mins 1994 Tue 3 Jul. 2007 18:30

Directed by WATANABE Takayoshi

Haunted school (Gakko no Kaidan) โรงเรียนผีสิง

100 mins 1995

Fri 6 Jul. 2007 18:30

Directed by HIRAYAMA Hideyuki

The Ugetsu Story (Ugetsu Monogatari) อุเกทซี

97 mins 1953 Fri 13 Jul. 2007
18:30

Directed by HIRAYAMA Hideyuki

Uneasy Encounters (Kowagaru Hitobito) ความกลัวของผู้คน 118 mins 1994

Tue 17 Jul. 2007

18:30

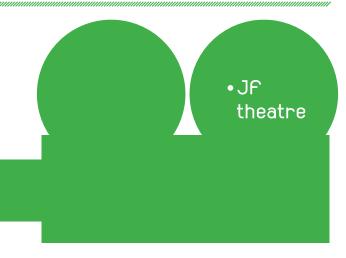
Directed by WADA Makoto

August in the water (Mizu no Naka no Hachigatsu) สิงหาในน้ำ

Fri 20 Jul. 2007 18:30

Directed by ISHII Sogo

Good Bye for Tomorrow (Ashita) ลาก่อนสำหรับวันพร่งนี้

142 mins 1995 Fri 27 Jul. 2007 18:30

Ghost pub (Izakaya Yurei)

วิญญาณ

110 mins 1994

Sat 28 Jul. 2007

15:00

Directed by WATANABE Takayoshi

August: Mother

Acacia walk (Acacia no Michi) ทางสายดอกอะเคเซีย

90 mins 2001 Fri 3 Aug. 2007 18.30

Directed by MATSUOKA George

Sadako Story (Semba Tsuru) เรื่องของซาดาโกะ

96 mins 1989

Tue 7 Aug. 2007

18:30

Directed by KOYAMA Seijiro

Home of Acorns (Donguri no le) บ้านลูกโอ๊ก

111 mins 1998

Fri 10 Aug. 2007 18:30

Directed by ANNO Takashi

The Deciduous tree (Raku-yo-ju) ใบไม้ร่วง

105 mins 1986 Tue 21 Aug. 2007

18:30

Directed by KANETO Shindo

Faraway Sunset (Toki Rakujitsu) อัสดงคตที่ห่างไกล

90 mins 1992 Fri 17 Aug. 2007 18:30

Directed by MATSUOKA George

This is Noriko (Noriko wa Ima) ความฝันของในริโกะ

117 mins 1981 Fri 24 Aug. 2007 18.30 Directed by MATSUYAMA Zenzo

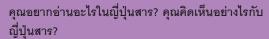
Acacia walk (Acacia no Michi) ทางสายดอกอะเคเซีย 90 mins 2001 Sat 18 Aug. 2007

Directed by MATSUOKA George

A Brief Massage from the Heart (Nihon Ichi Mijikai "Haha" e no Tegami) จดหมายย่อจากหัวใจ

Fri 31 Aug. 2007 18.30 Directed by SAWAI Shin'ichiro

117 mins 1995

What do you want to read about and see in Japan Letter?

โปรดส่งคำแนะนำและความคิดเห็นของคุณมาได้ที่

Please send your suggestion and comment to:

Email: japanletter@jfbkk.or.th

Tel: 02 260 8560-4 Fax: 02 260 8565

The Editor of Japan Letter

The Japan Foundation, Bangkok

Serm Mit Tower 10F

159 Sukhumvit Soi 21 (Asokmontri Rd.)

Bangkok 10110

Copyright 2007

The Japan Foundation, Bangkok

All rights reserved. No reproduction or republication without written permission

เจแปนฟาวน์เดชั่น กรุงเทพฯ

เจ้าของลิขสิทธิ์ 2550

ห้ามนำส่วนใดส่วนหนึ่งจากหนังสือเล่มนี้ไปเผยแพร่หรือพิมพ์ซ้ำ โดยไม่ได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์

The Japan Foundation, Bangkok serves as a liaison office of the Japan Foundation, established by the Japanese government in 1972, to assist in its full implementation of cultural exchanges between Thailand and Japan as well as to create networks with affiliated cultural organizations and individuals in Thailand

เจแปนฟาวน์เดชั่น กรุงเทพฯ เป็นสำนักงานสาขาของเจแปนฟาวน์เดชั่น ซึ่งได้รับการก่อตั้งโดยรัฐบาลญี่ปุ่นในปี พ.ศ. 2515 มีจุดประสงค์เพื่อ ดำเนินงานแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมระหว่างประเทศญี่ปุ่นและประเทศ ไทยอย่างเต็มรูปแบบ พร้อมทั้งสร้างเครือข่ายความสัมพันธ์กับองค์กรและ บุคคลต่าง ๆ ที่มีบทบาทที่เกี่ยวข้องกับศิลปวัฒนธรรม

Japan Letter is distributed free of charge to individuals and organizations interested in Japanese culture and international cultural exchange. Japan Letter can also be read on site at www.jfbkk.or.th

ญี่ปุ่นสาร เป็นเอกสารที่แจกจ่ายโดยไม่คิดมูลค่า ให้แก่บุคคลหรือองค์กร ที่มีความสนใจในวัฒนธรรมญี่ปุ่นและการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมระหว่าง ประเทศ ท่านสามารถเปิดดูญี่ปุ่นสารได้ที่เว็บไซต์ www.jfbkk.or.th